

Οι Τούρκοι “γιαβάς - γιαβάς” για τα Βαρώσια - Το εννοούν ή απλά προκαλούν;

/ [Επικαιρότητα](#)



Κώστας Παναγόπουλος - Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Η όρεξη των Τούρκων δεν κλείνει ποτέ. Η ένταση και η προκλητικότητα είναι το ψωμί και το τυρί της εξωτερικής πολιτικής τους. Δε φθάνει η Αγιά Σοφιά, η Λιβύη, η Συρία, ο Έβρος και άλλα τόσα διαχρονικά μέτωπα, όπως αυτό με τους Κούρδους. Σιγά σιγά, γαναξ γαναξ, που θα έλεγαν οι ίδιοι, επιδιώκουν αύξηση της έντασης και στην Κύπρο, επιμένοντας ότι μπορούν να ανοίξουν τα περικόκιστα Βαρώσια και να τα εκμεταλλευτούν στο απώτερο μέλλον, δήθεν σε συνεννόηση με τη διεθνή κοινότητα ή ακόμη και με τους ελληνοκύπριους, αλλά ουσιαστικά γνωρίζοντας ότι εάν κινηθούν, θα το κάνουν αυτονόμως, επενδύοντας και πάλι στην τακτική του τετελεσμένου γεγονότος.

Οι δηλώσεις για τα Βαρώσια εκ μέρους υψηλόβαθμων στελεχών του ψευδοκράτους κλιμακώνονται καθόλο το προηγούμενο διάστημα, ενώ το γνωστό και δυναμικό στέλεχος της τουρκοκυπριακής ψευδοκυβέρνησης, Kudret Özersay, δήλωσε στις 2 Ιουλίου ότι το «άνοιγμα» της πόλεως - φάντασμα ευρίσκεται στον τελικό στάδιο της πραγματοποίησής του. Κάτι αρθρώνεται για επίσημη καταγραφή των κτιρίων των Βαρωσιών ως εισαγωγική

ενέργεια για το άνοιγμα τους, αλλά κανείς δεν πείθεται ότι η εν λόγω καταγραφή, το σκανάρισμα και η εκτίμηση του χώρου, δεν έχει λάβει χώρα εδώ και πάρα πολλά χρόνια από μεριάς του τουρκικού στρατού κατοχής. Τελικώς, προβάλλεται και πάλι το ερώτημα, αν οι Τούρκοι το εννοούν για τα Βαρώσια ή απλά προκαλούν.

Η αλήθεια για τις προθέσεις των Τούρκων βρίσκεται κάπου στη μέση. «Όλα γίνονται» και «όλα δε γίνονται», δεδομένου, ότι, αν μπορούσαν και τους συνέφερε να ανοίξουν τα Βαρώσια, θα τα είχαν ανοίξει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Η τυπική εμπλοκή του ΟΗΕ στην περικλειστη πόλη, τα κολοσσιαία ζητήματα αποζημιώσεων για τις πανάκριβες περιουσίες της περιοχής προς τους εκδιωγμένους Έλληνες και οι έντονες διεθνείς αντιδράσεις που θα προκληθούν, αναμένεται ότι θα ανοίξουν ένα θερμό μέτωπο σε μία από τις ευαίσθητες, γεωστρατηγικά και ενεργειακά περιοχές της Ανατολικής Μεσογείου.

Θα μπορούσε να εκτιμηθεί ότι περισσότερο αποθαρρύνει τους Τούρκους το νομικό και οικονομικό ζήτημα των αποζημιώσεων και τα ενδεχόμενα «πάρα πολύ αλμυρά» ραβασάκια των διεθνών δικαστηρίων από την παράνομη οικονομική εκμετάλλευση του τόπου, παρά οι αντιδράσεις του ΟΗΕ, δεδομένου ότι η Τουρκία έχει προσβάλλει, αγνοήσει και εξευτελίσει τα Ηνωμένα Έθνη κατά το παρελθόν, τόσο πάνω στο θέμα των Βαρωσιών όσο και της διχοτομημένης Κύπρου γενικότερα. Αν είναι κάτι, το οποίο κάθεται στον λαιμό των Τούρκων, για το αυτόνομο «άνοιγμα» των Βαρωσιών, είναι η βροχή και το χαλάζι των αποζημιώσεων που θα επιδικαστούν και τις οποίες, μέχρι τα σήμερα, πληρώνει η τουρκική κυβέρνηση και όχι η ψευτοκυβέρνηση του ψευδοκράτους.

Κατά τα άλλα, έχει αποδειχτεί ότι ο ΟΗΕ μόνον στα χαρτιά έχει τον έλεγχο στα Βαρώσια, δεδομένου ότι οι Ειρηνευτές δεν είναι σε θέση ούτε να εισέρχονται ελεύθερα στην περικλειστη περιοχή, ούτε να πληροφούνται εντελώς το τι λαμβάνει χώρα μέσα από τα σύρματα. Μόνον οι Τούρκοι στρατιώτες επιτρέπεται να κυκλοφορούν εντός των περιφράξεων, και, εξάλλου, με το πέρασμα του χρόνου, τα Ηνωμένα Έθνη κατάντησαν να θεωρούνται στην Κύπρο ως ένα «κουκλοθέατρο», τόσο βαρετό και τόσο παλαιό στην ανικανότητα και νωχελικότητά του, που κανείς πλέον δεν το παρακολουθεί με ενδιαφέρον.

Οι Τούρκοι περιπαίζουν επί δεκαετίες τον ΟΗΕ για τα Βαρώσια, με περιορισμούς στις περιπολίες των Ειρηνευτών μέσα στην περικλειστη πόλη, ενώ αλησμόνητο παραμένει το περιστατικό, όταν, κατά την επίσκεψη των μελών της διερευνητικής αποστολής της Επιτροπής Αναφορών για την Αμμόχωστο το 2007 ο κατοχικός στρατός αρνήθηκε να δώσει οποιαδήποτε απάντηση στο αίτημα τους για να την επισκεφθούν. Επιπρόσθετα, τον Μάρτιο του 2011, ο κατοχικός στρατός έθεσε υπό

κράτηση τέσσερις Ευρωβουλευτές που εισήλθαν εντός της πόλης για να επισκεφθούν την εκκλησία της Αγίας Ζώνης.

Μπορεί οι Τούρκοι να λέγουν ότι θέλουν, τώρα και παλαιότερα να απαγορεύουν και να είναι οι «κύριοι του φαντάσματος», αλλά αυτό διαφέρει από το να ανοίξουν την πόλη και να γίνουν οι κύριοι μίας κανονικής τουριστικής πόλης. Το να ανοίξει η «πόλη - φάντασμα», όπως την κατάντησε η τουρκική μπότα, δεν είναι ένα εύκολο πράγμα. Άλλωστε, σε στιγμές ειλικρινείας, κάτι τέτοιο παραδέχονται ακόμη και τα στελέχη του ψευδοκράτους, ότι, δηλαδή, για να ανοίξουν κανονικά και υπό φυσιολογικές συνθήκες τα Βαρώσια χρειάζεται να συναινέσει ένας ολόκληρος λαβύρινθος παραγόντων - κυβερνήσεις, ΟΗΕ, Έλληνες, Τούρκοι, διεθνή δικαστήρια και ούτω καθεξής.

Τα Βαρώσια, το πρώην παγκοσμίου φήμης τουριστικό θέρετρο, είναι επί δεκαετίες πνιγμένο με σύρματα, περιφράξεις της κακιάς ώρας, αφημένο στο έλεος του σκουπιδαριού, των τρωκτικών και της βρώμας, της βλάστησης που ανεβαίνει και της σκουριάς που βαθαίνει, δηλ. ένα κουφάρι, το οποίο φωνάζει κάθε μέρα, κάθε ώρα: «Δώστε με πίσω στους Έλληνες, μήπως και ξαναζήσω την προκοπή και την παγκόσμια αίγλη μου!».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ - Περίπατος πάνω στα σύρματα της Πόλης - Φάντασμα:



